

„Vi önska föra fram människor, ej teorier!”

Intet krav på andra, som man ej ställer på sig själv.

Oxford-mötet på Karlberg inleddes i går.

(Från Hufvudstadsbladets utsände medarbetare.)

Karlberg, onsdag.

Det nya och skinande vita turisthotellet på Karlberg, som invigdes på nyårskvällen, är i dessa dagar samlingsplatsen för några hundra människor, som samlats kring Oxfordrörelsens kristna förkunnelse och krav, en del som aktiva medarbetare, andra som åhörare och menighet. Det är det första internationella housepartyt i Finland och ett 60-tal utlänningar ha anlänt som stöttrupp för att vid denna aktion i vårt land manifesteras rörelsens program: Moralisk och andlig upprustning för ett enat Finland. Mötet började i dag med en middag och en samlingsstund på

kvällen, där en mängd olika talare uppträdde.

Det är full vinter här och en mängd house-partyts deltagare voro i dag ute på skidor i den härliga terrängen. Den, som med buss eller bil kom åkande från Tavastehus station upp till den magnifika, ultramoderna hotellbyggnaden, hade en känsla av att han kom till ett vanligt turistcentrum. Snö, skidor och sportklädda ungdomar ingick som ett väsentligt drag i exteriören. Inne i den jättelika aulan med angränsande matsal och sällskapsrum var det ett brokigt vimmel och man hörde en mängd olika språk surra om varandra. Ett 15-tal svenskar och lika många danskar och norrmän ha kommit resande hit. Vidare finns här 7 engelsmän och skottar, en irländare, en amerikan, en est och t. o. m. en kinesisk mis-

== Forts. sid. 11; spalt 1 ==

Torsdag 5 januari

„Vi önska föra fram ...

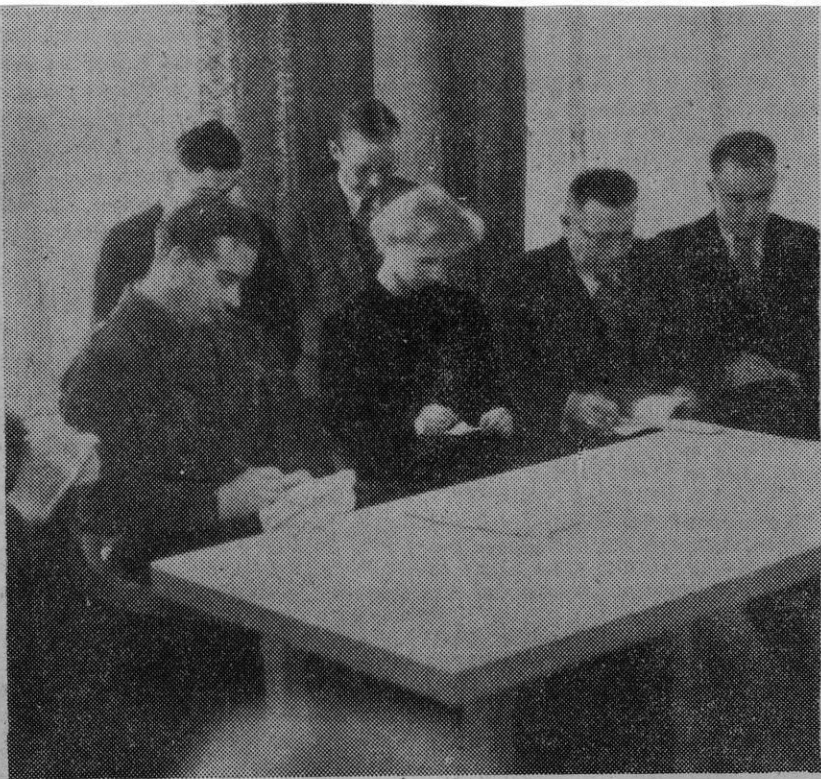
sionspastor. Dessutom tills vidare ungefär 300 inhemska deltagare, dels medlemmar av grupprörelsen, dels inbjudna. Och ytterligare ett par hundra väntas. Bland skandinaverna lägger man märke till författaren Sven Stolpe. Hans kollega Harry Blomberg, också han välkänd i grupprörelsens led, väntas hit endera dagen.

Bland mera kända inhemska profiler observerar man författaren Jarl Hemmer med maka, professor K. S. Laurila, Benjamin och Kaisu Snellman, som kunna göra anspråk på att kallas Finlands Oxfordsveteraner, riksdagsman Tuomivaara, professor Gulin och ett tiotal prästmän. Också en biskop är med bland observatörerna. Den övriga menigheten representerar de mest olika samhällsklasser och åldrar, arbetare, jordbrukare, ingenjörer, intellektuella och studenter, husmödrar och ungdom.

Det vore naturligtvis här på sin plats att ge en klarläggning av vad Oxfordgrupprörelsen är och vill, men det får anstå till en annan gång. Som en kort karaktäristik får räcka, att rörelsen är en form av aktiv kristendom, som anser att vägen till en ny värld blott kan gå genom människor, vilka gjort upp med sitt personliga livsproblem och lärt sig att ta ansvar. Dess moraliska codex är välbekant: Absolut ärlighet, absolut renhet, absolut osjälviskhet och absolut kär-

Några av deltagarna i Oxfordrörelsens house-party på Karlberg.

Från inledningsmötet på Karlberg: mötets observatörer i full aktion.

lek. Dess ledare är amerikanen Frank Buchman och den har under det senaste decenniet brett ut sig kring hela världen.

Personliga vittnesmål.

Nu är det alltså Finlands tur. Den första konfrontationen med rörelsen fick man i dag. Först samlades man klockan 18 till en middag, dukad vid långa bord i hotellets matsal. Två timmar senare tog teamet — arbetsgruppen — med dess starka utländska inslag plats på en lång estrad framför halvcirkelformiga bänkar, där alla de, som skulle bjudas på det nya livets förkunnelse, slog sig ned. I bakgrunden bildade de nordiska ländernas flaggor en färgrik tavla och framför estraden löpte på en balustrad en lång rad små flaggor, representerande olika nationers färger.

Mötet hade en mycket enkel och skonstlad prägel. Som inledare fungerade Benjamin Snellman. Han gav där-

efter i tur och ordning ordet åt dem, som denna kväll hade att lägga fram sin erfarenhet om vad kristendomen betytt i deras liv. Alla anföranden tolkades omedelbart mening för mening, de finska till svenska och tvärtom samt de utländska både till svenska och finska. Scoutledaren Erkki Vuoristo, tidigare känd som fanatisk äktfinne, ville med några exempel ur sin egen erfarenhet visa, huru fosterlandskärlek utan Gud ingen kärlek är och att vårt folks enighet måste växa fram på en helt ny grundval. En svensk gruvarbetare, Erik Kjellenberg, och en svensk lantbruksingenjör Olsson med sin unga dotter voro bland de följande talarna. Saga Hemmer, diktarens hustru, lade fram sitt vittnesbörd och en arbetare från Kajana berättade huru kristendomen förändrat hans förhållande till sina arbetsgivare. Vidare talade en dansk jordbrukare och en norsk sportsman, den sistnämnde en ljushårig, kraftig yngling, en av Norges främsta diskuskastare och enligt avlagd bekännelse tidigare en chauvinist av fantastiska mått. Han hade hatat danskarna med en lidelse, som gjort det omöjligt för honom att lyssna på radioutsändningar från Danmark eller tala med en dansk. Nu ville han gottgöra vad han brutit och i samarbete med danska vänner bidra till att skapa en nordisk kristen kultur.

Alla dessa korta anföranden, osmyckade och vardagliga, ville klargöra huru kristendomen hjälpt att få bukt med egoismen och skapa en ny kontakt med världen och medmänniskorna. Det var berättelser från hem och arbetsplatser, det var erfarenheter av politiska och sociala fördomar, egoism, självtillräcklighet och andlig passivitet. Den återkommande

... teorier 5 JAN 1939

tanken var, att ingen människa kan lägga ansvar för andra, utan att först ha ställt sig själv till ansvar. Brist på aktiv kärlek och ansvar är en lika stor synd som hatet, förklarade bland annat den danske jordbrukaren Hansen.

Vi tro på en enhet rotad på de kristna kraven.

En sammanfattning av det, som de föregående talarna haft att säga, gavs sedan av Sven Stolpe, som förklarade, att Oxfordrörelsens centrala ord är ett mycket enkelt ord: Enhet. Men det måste vara en ny enhet.

— Vi önska föra fram levande människor, fortsatte han, inte teorier. Enhetens vanliga väg är kompromissens reducering av de ömsesidiga idealen. Håller den? Förhållandena i världen ge oss svaret. Denna enhet håller inte. Vi tro och vi demonstrera en alldeles annan enhet, rotad på de kristna kraven.

— De människor, som här talat, påpekade han vidare, skilja sig från varandra i ålder, klass och yrke. Men de äro identiska på en punkt: Ingen ställer ett enda krav på andra eller på samhället, som han icke ställer på sig själv. Det är belagt med fängelsestraff att skriva ut checker utan täckning, men det ser ut som om man ostraffat kan gå omkring med ideal, som sakna all personlig täckning. Man kan vara en demokrat i sina ord, men vara en diktator i sitt hem och en anarkist i sina affärer.

Det var en sammanfattning, som faktiskt sade allt det väsentliga man fick höra av de olika människor, som trätt fram och lagt fram sin erfarenhet.

Mellan talen sjöngs ett par sånger, bland annat en dikt, som den svenske lyrikern Bertil Malmberg skrivit och tillägnat Oxfordrörelsen.

Klockan 10 avslutades mötet. I morgon samlas man åter klockan 8 och där efter blir det ända till söndag kväll tre möten dagligen.